

Zajednička energetska politika Politika EU u oblasti energetike usmerena je na redukciju potrošnje, veću integraciju evropskog energetskog tržišta, tehnološki napredak i obezbeđivanje veće energetske bezbednosti. Aktuelni naponi EU usmereni su ka usvajanju i sprovođenju paketa za integrisanu evropsku infrastrukturu u cilju uspostavljanja zajedničke energetske politike.

Republika Srbija se opredelila da doprinese aktivnostima EU na ovom planu potpisujući Ugovor o osnivanju energetske zajednice, koji je stupio na snagu 1. jula. 2006. godine. Osnovni zadaci Energetske zajednice su: stvaranje stabilnog regulatornog i tržišnog okvira u JIE i EU u cilju privlačenja investicija u sektore električne energije i prirodnog gasa; stvaranje jedinstvenog pravnog okvira za trgovinu električnom energijom i gasom u JIE i EU; unapređenje sigurnosti snabdevanja u regionu JIE; poboljšanje stanja životne sredine, povećanje energetske efikasnosti i upotrebe obnovljivih izvora energije u regionu; razvoj konkurentnog tržišta energije.

Nakon dobijanja statusa kandidata za članstvo u EU, Srbija je dobila mogućnost da učestvuje na sastancima zemalja članica EU za donošenje referentnog scenarija u oblasti energetike u svojstvu posmatrača.

U okviru jednogodišnjeg predsedavanja Srbije Energetskom zajednicom u 2013. godini, u Beogradu je 24. oktobra 2013. održan 11. sastanak Ministarskog saveta Energetske zajednice. Tom prilikom su, između ostalog, usvojene liste Projekata od interesa za Energetsku zajednicu – ukupno 35 projekata, među kojima je 13 iz Srbije, uz poziv ugovornim stranama da preduzmu neophodne mere za podsticanje njihovog blagovremenog i efikasnog sprovođenja; usvojena je odluka o produženju važenja Ugovora o osnivanju Energetske zajednice za narednih 10 godina, do 2026.

U Kijevu je 23. septembra 2014. godine, u okviru ukrajinskog predsedavanja Energetskom zajednicom, održan 12. sastanak Ministarskog saveta, na kom su usvojene Smernice za projekat trans-evropske energetske infrastrukture, u cilju njegove bolje implementacije i efektivne realizacije. Konstatovano je da je ključna prepreka za investicije nedostatak sprovođenja i blagovremenih primena pravnih tekovina Energetske zajednice, usled čega je Savet predložio jačanje tehničke pomoći ugovornim stranama, posebno na sprovođenju direktiva Trećeg energetskog paketa.

Shodno preporukama Saveta, a u skladu sa procesom evrointegracija, Republika Srbija je krajem decembra donela Zakon o energetici, kojim se predviđa primena Trećeg energetskog paketa EU, čime se u velikoj meri poboljšava ambijent za investicije u energetski sektor. Ovim zakonom se ujedno obezbeđuje veća zaštita kupaca. Odredba o potpunom otvaranju tržišta struje i gasa, omogućava domaćinstvima i tzv. malim kupcima da biraju snabdevača strujom i gasom, a imaće i mogućnost garantovanog snabdevanja. Kroz Zakon o energetici, Treći energetski paket EU se u Srbiji primenjuje od 1. januara 2015. godine u oblastima obnovljivih izvora energije, elektroenergetskog i gasnog sektora. Na ovaj način Srbija je postala prva zemlja u regionu koja je primenila sve te odredbe.

Za detaljnije informacije pogledati internet stranicu <http://www.mre.gov.rs>